

Bilaga 7 till kommunfullmäktiges protokoll 2004-09-20 § 16

A
B
C
D
E

*Kommunfullmäktiges/Kommunstyrelsens
kansli*

Sid 1 (3)
2004-09-20

Minnesanteckningar från borgarrådet Erik Nilssons möte
med Kommunstyrelsens handikappråd 2004-09-16

Närvarande:	Ylva Wahlström	mp
	Magnus Lindmark	SRF
	Eva Johansson	SRF Adj.
	Amir Amirrazi	DHR
	Per-Ola Larsson	RSMH
	Annie Mohl	mp, pol. sekr. rotel VIII
	Erik Nilsson	borgarråd
	Anette Otteborn	stadssekreterare

Erik Nilsson inleder med att beklaga att kommunstyrelsens handikappråd inte har blivit involverade i remisshanteringen inom skolområdet. Ärenden har remitterats till utbildningsnämndens handikappråd och stadsdelsnämndernas handikappråd m fl.

Erik Nilsson inleder sedan med att förklara innebörden i ärendet om resursfördelningssystemet inom skolan.

När det gäller barn i behov av särskilt stöd ska varje stadsdelsnämnd göra en bedömning utifrån skollagens grundläggande krav. En ordentlig uppföljning ska göras via skolinspektörerna. Skolinspektörerna ska framförallt följa upp att planer finns för varje barn och att resurser finns.

Magnus Lindmark informerade om att Maj-Helen Holmberg anställts som resurs för handikapprådet för att bevaka vilka ärenden som är aktuella.

Eva Johansson berättade hur svårt det är att vara gravt synskadad och nämnde två aktuella fallbeskrivningar där det varit mycket svårt att få böcker och olika hjälpmedel. Föräldrar måste strida för att barnen ska få hjälp. Det krävs specialkunskap för lärare i olika ämnen även för slöjd och gymnastik t ex. Eva anser att det måste finnas centrala pengar annars kommer det inte att finnas kompetens för olika bedömningar m m.

Magnus Lindmark informerade om att friskolor sällan tar emot barn med funktionshinder trots att Stockholms stad betalar.

Amir Amirrazi anser att resurser saknas på förvaltningssidan.

Magnus Lindmark framför att barn sätts mot barn och att det har betydelse i vilken stadsdel man bor när det gäller möjlighet att få hjälp. Magnus överlämnar två fallbeskrivningar till Erik.

Erik Nilsson redogör sedan för hur det såg ut tidigare på skolförvaltningens tid med centrala anslag. Erik anser att det är omöjligt att göra bedömningar centralt. Däremot kan det finnas problem med bl a "smala funktionshinder" lokalt. Då bör utbildningsförvaltningen kunna stödja med kompetens.

Erik Nilsson framför vidare att det är oprofessionellt att ställa barn mot barn. Lagstiftningen ställer krav som ska följas. Idag är det olika villkor i staden. I fattiga stadsdelar finns det mindre resurser för svaga barn.

Ylva Wahlström framför att det är viktigt att bygga in generell anpassning i skolorna. Grundförutsättningar ska finnas i förväg. Läromedel för alla barn måste finnas.

Amir Amirrazi ställer frågan om det nu inte finns kunskap lokalt när det gäller barn i behov av särskilt stöd; varför då inte göra bedömningarna centralt?

Per-Ola Larsson nämner att deras sjukdomar ofta kommer i 18-20-årsåldern och att de är dolda innan. Men då kan mobbning, kriminalitet m m komma. Hur ska vi lösa det?

Erik Nilsson framför att det måste finnas central kompetens, däremot inte central bedömning. Det finns ett tydligt uppdrag för varje rektor; att alla elever ska nå skolans mål. Hjälpmedel måste finnas samtidigt som budget måste hållas.

Magnus Lindmark framför att specialdestinerade pengar måste finnas och därför är det bäst med central bedömning och ansvar.

Erik Nilsson framför att stadsdelsnämnderna kan omprioritera mellan skolor och mellan olika enheter. Utvärderingar måste göras och målen måste uppnås. Stadsdelsnämnderna har idag ett stort underskott när det gäller LSS och IoF. Däremot har de ett visst överskott när det gäller skolbarnsomsorgen. När det gäller skolan går det jämnt upp.

Ylva Wahlström nämner problemet med obehöriga lärare när det istället finns behov av specialutbildade pedagoger.

Erik Nilsson framför vidare att idag finns en mycket god lärartillgång i Stockholm. Däremot finns det ett behov av specialutbildade pedagoger.

Eva Johansson framför att resursfördelningssystemet inte löser de här frågorna. Systemet kan lösa problem för de stadsdelar som har många barn i behov av särskilt stöd. Den oprofessionella hanteringen måste lösas genom utbildning av rektorer m m.

Erik Nilsson beskriver sedan hur det ser ut, bl a beträffande den stora omsättningen (40 %) av barn, i svaga skolor. De som lyckas flyttar ut. Detta leder bl a till att det systematiskt går resurssvaga elever i våra svårast utsatta områden.

Amir Amirrazi tar sedan upp att SFI är dörren till det svenska samhället. Idag finns inga resurser och SFI fungerar inte.

Erik Nilsson tar sedan upp frågan om särskolan och att det behövs en bättre social integration. Barnen behöver träffas och göra saker tillsammans. Där eleven går ska en schablon utgå. Utbildningsförvaltningen ska ha kvar inskrivningen och bedöma ersättningsnivån (fem olika nivåer). Utbildningsförvaltningen ska också stödja skolorna.

Magnus Lindmark framför att han är oroad över skolplanen och hur den ska garantera funktionshindrade lika god kvalitet som övriga.

Erik Nilsson besvarar frågan bl a med att skolplanen inte nämner allting. Skolplanen och gällande lagstiftning måste läsas ihop. Våra socialinspektörer måste följa om våra funktionshindrade barn får sina behov tillgodosedda.

Per-Ola Larsson tar sedan upp frågan om hälsovård och behovet av riktad motion varje dag.

Erik Nilsson framför att i våra skolor idag pågår många aktivitet såsom promenader ”röris” och ”prova på aktiviteter”. Både i skolplanen och i ärendet om elevhälsan framförs att det ska finnas ett handlingsprogram för hälsovården.

Erik Nilsson framför också vikten av att psykologer och kuratorer finns under barnens hela skoltid.

Anette Otteborn
Stadssekreterare